

samlede pakke er på plads. Jeg mener, det er vigtigt at fastholde dette tidsperspektiv.

Et andet forhold ved GATS-forhandlingerne er, at for Danmark og andre WTO-medlemmer gælder, at den eksisterende markedsadgang på mange områder er bedre, end hvad EU og Danmark har skrevet i aftalen. GATS-forhandlingerne handler derfor primært om, hvor stor en del af den eksisterende markedsadgang som EU og Danmark vil forpligte sig internationalt til at holde åben. Det drejer sig ikke om ændringer af gældende danske love og regler.

Hvad angår konkrete krav og tilbud, har EU til dato modtaget krav fra 25 WTO-medlemmer. Kravene var i et betydeligt omfang og en betydelig detaljeringsgrad. Samlet set er der stillet krav til EU om yderligere liberalisering i næsten alle servicesektorer. Vi har modtaget lige så omfattende krav fra nogle udviklingslande som fra store industrilande.

Der er imidlertid ingen automatisk sammenhæng mellem krav og tilbud. I princippet kan der fremsættes krav om, at et medlem skal forpligte sig fuldt ud inden for alle sektorer. Ikke alle krav er baseret på en lige grundig analyse af de faktiske økonomiske interesser. Der er heller ikke tale om harmonisering landene imellem. I sidste ende bliver det et spørgsmål om, at de forskellige landes forskellige forpligtelser udgør et balanceret forhandlingsresultat.

EU og ikke mindst Danmark har store offensive interesser inden for handel med tjenesteydelser. For Danmarks vedkommende gælder dette ikke blot på søfartsområdet, men også f.eks. inden for rengøringsvirksomhed. Vi støtter derfor Kommissionens ønske om at fremlægge et godt og substantielt åbningstilbud, der forsøger at komme ulandene i møde. Vi er nødt til at komme især udviklingslandene i møde, hvis GATS-forhandlingerne skal bidrage til, at Doharunden som helhed bevarer fremdriften. Udkastet er med andre ord et konkret forsøg fra EU's side på at leve op til Doharundens betegnelse som en udviklingsrunde, men der er ikke tale om et målsomt spil. Samtidig med at udviklingslandene får opfyldt deres ambitioner om at blive integreret i den globale handel med tjenesteydelser og dermed får styrket deres muligheder for at imødekomme behovet for økonomisk udvikling, vil en yderligere liberalisering af verdenshandelen også være til fordel for danske virksomheder og danske forbrugere. Som jeg tidligere har været inde på i dag, er den danske økonomi meget åben, og vi lever i høj grad af at

sælge danske varer og tjenesteydelser. En yderligere liberalisering vil derfor gavne dansk eksport og beskæftigelse, og den vil bidrage til økonomisk vækst også herhjemme.

Kommissionen og medlemslandene har de seneste måneder drøftet udformningen og indholdet af EU's åbningstilbud på baggrund af udkast fra Kommissionen. De endelige åbningstilbud forventes fastlagt den 28. marts efter et afsluttende internt EU-møde.

Jeg vil gerne understrege, at Kommissionen ikke anmoder Europa om et nyt forhandlingsmandat. Kommissionen fører forhandlingerne i overensstemmelse med de direktiver, som Rådet tidligere har givet, og som er grundlaget for Doharunden. Som led i disse forhandlinger rådfører Kommissionen sig med et udvalg, hvor medlemslandene er repræsenteret. Hvad indholdet i Kommissionens udkast i åbningstilbuddet angår, vil jeg som udgangspunkt gerne slå fast, at EU's åbningstilbud ikke vil indeholde markedsåbninger inden for sundhed og uddannelse eller på områder, der berører retten til at udbyde offentlige tjenesteydelser, herunder f.eks. retten til at subsidiere ydelserne. Retten til statslig regulering er en fundamental præmis i GATS-aftalen, og fra dansk side støtter vi på linje med alle andre medlemslande, at EU ikke tilbyder markedsåbning på disse områder.

KI. 20.30

Et andet hovedelement er, at Kommissionens udkast lægger op til især at komme udviklingslandene i møde ved at tilbyde forpligtet markedsadgang inden for et område, der i WTO-terminologi kaldes midlertidig personbevægelse. Det er f.eks., når en indisk it-programmør kommer til Danmark i et par måneder for at løse en serviceopgave, som hans eller hendes firma har vundet en kontrakt på at udføre. Der er lagt op til, at en sådan tekniker kan opholde sig i Danmark i 6 måneder i løbet af en kontraktperiode på 1 år.

Fra dansk side lægges der vægt på, at EU imødekommer udviklingslandene i runden som helhed, herunder også på tjenesteydelsesområdet, hvor udviklingslandene især har fremsat krav inden for midlertidig personbevægelse. Ingen af de konkrete elementer i udkastet vedrørende midlertidig personbevægelse går ud over, hvad der allerede er muligt ifølge eksisterende danske love og praksis.

Et tredje hovedelement er, at Kommissionens udkast lægger op til at fjerne visse undtagelser, som medlemslandene tog ved indgåelsen af